

T-303/03. sz. ügy

Lidl Stiftung & Co. KG

kontra

**Belső Piaci Harmonizációs Hivatal
(védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)**

„Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – A Salvita szövédjegy bejelentése – SOLEVITA korábbi nemzeti szövédjegy – A korábbi nemzeti védjegy használatának bizonyítéka – A felszólalás elutasítása”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (ötödik tanács), 2005. június 7. II - 1922

Az ítélet összefoglalása

- 1. Közösségi védjegy – Harmadik személyek észrevételei és felszólalás – A felszólalás vizsgálata – A korábbi védjegy használatának bizonyítéka – Tényleges használat – Fogalom – A 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének „ratio legis”-e figyelembevételével történő értelmezés
(40/94 tanácsi rendelet, 43. cikk, (2) és (3) bekezdés)*

2. *Közösségi védjegy – Harmadik személyek észrevételei és felszólalás – A felszólalás vizsgálata – A korábbi védjegy használatának bizonyítéka – Tényleges használat – Fogalom – Értékelési szempontok – Konkrét és objektív bizonyítékok követelménye*
(40/94 tanácsi rendelet, 43. cikk, (2) és (3) bekezdés)
3. *Közösségi védjegy – Harmadik személyek észrevételei és felszólalás – A felszólalás vizsgálata – A korábbi védjegy használatának bizonyítéka – A bizonyítékok bizonyító ereje – Értékelési szempontok*
(40/94 tanácsi rendelet, 43. cikk, (2) és (3) bekezdés és 76. cikk, (1) bekezdés, f) pont; 2868/95 bizottsági rendelet, 1. cikk, 22. szabály, (3) bekezdés)
4. *Közösségi védjegy – Fellebbezési eljárás – A közösségi bírósághoz benyújtott kereset – Elfogadhatósági feltétel – Kizárólag a fellebbezési tanácsok határozatai ellen irányuló jogalapok*
(40/94 tanácsi rendelet, 63. cikk, (1) bekezdés)
5. *Közösségi védjegy – Fellebbezési eljárás – A fellebbezésről hozott határozat – A védelemhez való jog tiszteletben tartása – Az elv terjedelme*
(40/94 tanácsi rendelet, 73. cikk)
6. *Közösségi védjegy – Eljárási rendelkezések – A tények hivatalból történő vizsgálata – Felszólalási eljárás – A felhozott jogalapokra és a benyújtott kérelmekre korlátozódó vizsgálat – A tényeket alátámasztó bizonyítékok – Az említett bizonyítékok előterjesztésének a felekre háruló terhe*
(40/94 tanácsi rendelet, 74. cikk, (1) bekezdés)
7. *Közösségi védjegy – Harmadik személyek észrevételei és felszólalás – A felszólalás vizsgálata – A korábbi védjegy használatának bizonyítéka – A bejelentő által kifejezetten és megfelelő időben benyújtott keresetlevél – Hatály – A felszólalóra háruló bizonyítási teher – A felszólalás alátámasztására felhozott bizonyítékok vitatásának hiánya – Relevancia hiánya*
(40/94 tanácsi rendelet, 43. cikk, (2) és (3) bekezdés)

1. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének értelmében, a tényleges használat fogalmának értelmezése során figyelembe kell venni azt a tényt, hogy azon követelmény létezésének, miszerint a közösségi védjegybejelentéssel szemben akkor

tehető felszólalás, ha a korábbi védjegyet ténylegesen használták, az a célja (*ratio legis*), hogy korlátozza a két védjegy közötti összeütközést, amennyiben nincs a piacon jelenlevő védjegy tényleges rendeltetéséből származó valós gazdasági indok. Ez a rendelkezés azonban

nem irányul sem a kereskedelmi siker értékelésére, sem a vállalkozás üzleti stratégiájának felülvizsgálatára, vagy arra, hogy a védjegyjoltalmat csak menynységileg jelentős kereskedelmi felhasználások számára tartsák fenn.

tekintendő olyan használatok, amelyek feladata az, hogy a védjeggyel ellátott áruk és szolgáltatások számára megteremtsek és fenntartsák a piaci részesedést, az áruk és szolgáltatások természetét, a piac jellegzetességeit, valamint a védjegy használatának mértékét és gyakoriságát.

(vö. 35. pont)

2. Valamely védjegy akkor képezi tényleges használat tárgyát a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdése értelmében, ha alapvető rendeltetésének megfelelően használják: hogy a védjegy biztosítsa azon áruk vagy szolgáltatások eredetének azonosíthatóságát, amelyekre vonatkozóan a védjegyet lajstromozták, abból a célból, hogy ezeknek az áruknak és szolgáltatásoknak piacot hozzon létre vagy tartson fenn, kivéve a szimbolikus jellegű használatot, amelynek egyetlen célja a védjegy által létrehozott jogok fenntartása. Ebben a vonatkozásban a védjegy tényleges használatának követelménye megkívánja, hogy a védjegyet – úgy, ahogyan az a vonatkozó területen ortalom alatt áll – nyilvánosan és a külvilág felé használják.

Annak vizsgálatakor, hogy tényleges volt-e a korábbi védjegy használata, a szóban forgó ügy valamennyi tényezőjére kiterjedő, átfogó értékelésre van szükség. Egyebekben valamely védjegy tényleges használatát nem lehet valószínűség vagy feltételezések alapján igazolni, ehhez konkrét és objektív bizonyítékokra kell támaszkodni, amelyek bizonyítják az érintett piacon történő tényleges és elegendő használatot.

(vö. 36–38. pont)

A védjegyhasználat ténylegességének mérlegetése során figyelembe kell venni minden olyan ténytet és körülményt, amelyek alapján megállapítható, hogy a védjegy kereskedelmi használata valósgos-e; idesorolhatók különösen az érintett gazdasági szektorban igazoltnak

3. Sem a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendeletből, sem a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2868/95 rendeletből nem lehet arra következtetni, hogy a védjegyhasználat igazolására szolgáló bizonyítási eszközök – így a megerősített nyilatkozatok – bizonyító erejét a tagállami jogszabályokra tekintettel kellene vizsgálni. A szóban forgó ügyben meg kell elsőként jegyezni, hogy a megerősí-

tett nyilatkozat és a forgalmazott árukra vonatkozó táblázatos felsorolás magától a felperestől származik. Valamely irat bizonyító erejének megítélésekor első-sorban a benne foglalt információ valószínűségét kell vizsgálni. Különösen tehát az irat eredetét, készítésének körülményeit, címezettjét kell figyelembe venni, valamint hogy értelmes és hiteles-e.

minták) valamely első fokon eljáró fóruma határozata ellen benyújtott fellebbezés keretében – a felperes maga is benyújtott bizonyos iratokat az OHIM-hoz, és értelemszerűen módjában állt nyilatkozni ezekről az iratokról és azok helytállóságáról, a fellebbezési tanács nem köteles meghallgatni a felperest azoknak a szempontoknak az értékeléséről, amelyekre határozatát alapítani kívánja.

(vö. 42. pont)

4. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése szerint a közösségi bíróság előtt keresettel csak a fellebbezési tanácsok határozatai támadhatók meg. Következésképpen ilyen keresetben csak az a jogalap engedhető meg, amely a fellebbezési tanács határozata ellen irányul. A fentiek fényében egy ilyen rendelkezés megsértéséből eredő jogalapot a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) egy elsőfokon eljáró fóruma határozatának vonatkozásában ezért – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani.

Ugyanis a meghallgatáshoz való jog valamennyi olyan ténybeli vagy jogi elemre kiterjed, amelyek a határozat alapját képezik, de nem terjed ki a hatóság által elfogadni szándékozott végső állásfoglalásra.

(vö. 62. pont)

(vö. 59–60. pont)

5. Ha – a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési

6. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdése alapján „a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a Hivatal [OHIM] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van”.

Amennyiben ezen rendelkezés francia szövegében nem is szerepel kifejezetten a bizonyítékok felek általi előterjesztése, azonban ebből a rendelkezésből az következik, hogy a felekre hárul az a kötelezettség is, hogy kérelmeik alátámasztására bizonyítékokat terjesszenek elő.

(vö. 74., 76. pont)

7. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban, ha a felszólalást korábbi közösségi védjegy jogosultja nyújtotta be, a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy a védjegy tényleges használatát megkezdte, vagy kellőképpen igazolnia kell a használat elmaradását. A bejelentő ilyen kérelme esetén tehát a felszólalót terheli a tényleges használat (vagy ennek elmaradása) bizonyításának terhe, különben a felszólalása elutasításra kerül. Ez csak akkor jár ilyen következménnyel, ha a kérelmet kifejezett módon és kellő időben az OHIM elé terjesztik. Ebből következően a tényleges

használat igazolásának elmaradása csak akkor eredményezi a felszólalás elutasítását, ha a bejelentő kifejezetten és kellő időben kérelmezte az igazolást a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) előtt.

A fentiekből következik, hogy a tényleges használat igazolásának elmaradása csak akkor eredményezi a felszólalás elutasítását, ha a bejelentő kifejezetten és kellő időben kérelmezte az igazolást az OHIM előtt.

Amikor a kérelmet kifejezetten és kellő időben nyújtják be, és a felszólaló nem tesz eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek, az OHIM jogosan utasítja el a felszólalást, még akkor is ha a felszólaló felszólalása alátámasztására benyújtott bizonyítékokat a védjegybejelentő nem vitatja.

(vö. 77–79. pont)